

R E P U B L I C A M O L D O V A
Consiliul Superior al Magistraturii
JUDECĂTORIA SOROCA
Sediul Central

or. Soroca, str. Independentei 62, tel.(fax) (0-230) 2-23-56; e-mail:jsr@justice.md

„31” _mai_ 2018 nr. 10605

Curtea Constituțională a Republicii Moldova
Adresa: mun. Chișinău, str. A. Lăpușneanu nr. 28

Judecătoria Soroca, sediul central Vă expediază cererea cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate depusă de Petcu Ghenadie la cererea de chemare în judecată depusă de Petcu Ghenadie către IP “Agenția Servicii Publice”, Serviciul Stare Civilă Soroca, intervenient accesoriu Petcu Natalia cu privire la contestarea actului administrativ.

Anexă: Încheierea nr. 3-12/18 pe 04 file.

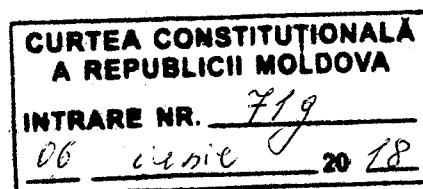
Sesizarea privind excepția de neconstituționalitate pe 28 file.

Copia cererii de chemare în judecată pe 06 file.

Judecător

Petru Cocitov

A executat: D. Pînzari

Î N C H E I E R E

30 mai 2018

mun. Soroca

Judecătoria Soroca sediul Central

Instanța în componența:

Președintelui de ședință:

Petru Cocitov

Grefierului:

Marianna Postolachi, Doina Pînzari

Cu participarea:

Reprezentantului reclamantului, avocatul

Valentina Mînăscurtă

Reprezentantului pârâtului

Alla Gîncu,

examinând în ședință de judecată publică sesizarea reclamantului Petcu Ghenadie și avocatului Valentina Mînăscurtă cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate, în cadrul pricinii civile la cererea de chemare în judecată depusă de Petcu Ghenadie către Serviciul Stării Civile Soroca, intervenient accesoriu Petcu Natalia cu privire la contestarea actului administrativ -,

A C O N S T A T A T :

1. La 22.02.2018, reclamantul Petcu Ghenadie s-a adresat în instanța de judecată cu privind contestarea actului administrativ.

2. În motivarea acțiunii a indicat că, prin hotărîrea judecătorei Soroca din 03.09.1998, a fost desfăcută căsătoria dintre Petcu Ghenadie și Petcu Natalia, hotărîre care nu a fost contestată și a intrat în vigoare la data de 18.09.1998. Fiind plecat mai mult timp peste hotarele țării, s-a adresat la OSC Soroca pentru a ridica certificatul de divorț la data de 06.12.2014, dată care a fost indicată în certificatul de divorț ca fiind data desfacerii căsătoriei, pe cînd de facto căsătoria a fost desfăcută în anul 1998, prin hotărîre judecătorească.

3. Solicită reclamantul, obligarea pîrîtului Serviciul Stare Civilă Soroca, a rectifica notarea la pct. 13, a actului de divorț nr. 327 din 06.12.2014, întocmit de OSC Soroca, data desfacerii căsătoriei prin indicarea datei de 18.09.1998, încasarea din contul pîrîtului a prejudiciului moral în sumă de 50 000,00 lei și a cheltuielilor de judecată.

4. În ședința de judecată reclamantul Petcu Ghenadie, susținut de avocatul Valentina Mînăscurtă, care participă în baza mandatului nr.1247253 din 10.04.2018, a înaintat demers privind ridicarea excepției de neconstituționalitate a pct. 86 al Instrucțiunii cu privire la modul de înregistrare a actelor de stare civilă a RSS Moldovenești, aprobată prin Hotărîrea nr.430 din 30 noiembrie 1983 a Sovietului Miniștrilor al RSS Moldovenești, publicat în Veștile nr.1/17, 1983 în vigoare la momentul pronunțării hotărîrii instanței judecătorești din 1998, abrogată prin Hotărîrea Guvernului nr.308/2003, cu privire la desfacerea căsătoriei, și anume a sintagmei „... căsătoria se consideră încetată din momentul în care s-a înregistrat desfacerea căsătoriei la organele de stare civilă”;

- a art.40 din Codul căsătoriei și familiei în redacția din 26.12.1969, publicat la 26.12.1969 în Buletinul Oficial, promulgat la 26.12.1969 “Momentul încetării căsătoriei în caz de divorț” și care prevede: „Căsătoria se consideră încetată din

momentul înregistrării desfacerii căsătoriei la organele de înregistrare a actelor de stare civilă”; și

- a alin.6) art.166 Codul familiei în redacția din 26.12.2000, publicată în Monitorul Oficial nr.47-48 din 26.04.2001, care prevede: „*Căsătoria desfăcută pe cale judecătorească pînă la intrarea în vigoare a prezentului cod se consideră desfăcută de la data înregistrării divorțului la organul de stare civilă”;*

5. Reprezentantul pîrîtului, Alla Gîncu în ședința de judecată, nu a obiectat în privința demersul înaintat, dar a lăsat soluția la discreția instanței.

6. Audiind opiniile participanților la proces, analizând solicitarea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate, instanța de judecată a considerat necesar de a o admite, reieșind din următoarele considerente.

7. În conformitate cu art. 12¹ Cod de procedură civilă, alin.1) *Dacă în procesul judecării pricinii/cauzei se constată că norma de drept ce urmează a fi aplicată sau care a fost deja aplicată este în contradicție cu prevederile Constituției Republicii Moldova, iar controlul constituționalității actului normativ este de competența Curții Constituționale, instanța de judecată formulează o sesizare a Curții Constituționale pe care o transmite prin intermediul Curții Supreme de Justiție., și alin.3) Din momentul emiterii de către instanță a încheierii cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate și pînă la adoptarea hotărîrii de către Curtea Constituțională, procedura de examinare a pricinii/cauzei sau de executare a hotărîrii pronunțate se suspendă.*

8. În acest context, Curtea Constituțională, prin hotărârea nr.2 din 9 februarie 2016, a relevat că, [§82] judecătorul ordinar nu se va pronunța asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, ci se va limita exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții: obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție; excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau indică că, este ridicată de către instanța de judecată din oficiu; prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei; nu există o hotărâre anterioară a Curții avînd ca obiect prevederile contestate. Totodată, Curtea reține că, verificarea constituționalității normelor contestate constituie competența exclusivă a Curții Constituționale. Astfel, judecătorii ordinari nu sunt în drept să refuze părților sesizarea Curții Constituționale, decât doar în condițiile menționate la ”§82.”

9. Din conținutul solicitării de ridicare a excepției de neconstituționalitate, instanța reține că, aceasta vizează Instrucțiunea cu privire la modul de înregistrare a actelor de stare civilă a RSS Moldovenești, aprobată prin Hotărârea nr.430 din 30 noiembrie 1983 a Sovietului Miniștrilor al RSS Moldovenești, abrogată prin Hotărârea Guvernului nr.308/2003; Codul căsătoriei și familiei în redacția din 26.12.1969, publicat la 26.12.1969 în Buletinul Oficial, promulgat la 26.12.1969 și Codul familiei în redacția din 26.12.2000, publicată în Monitorul Oficial nr.47-48 din 26.04.2001.

10. În motivarea poziției sale, reclamantul argumentează că, normele de drept a căror constituționalitate se solicită a fi verificată au fost aplicate nemijlocit la întocmirea actului pe care îl contestă. Or, fiind constatată și stabilită prin hotărîrea de judecată desfacerii căsătoriei aceasta nu urmează a fi constatată din nou de către Oficiul Stării Civile, or, odată ce hotărîrea judecătorească a rămas definitivă și irevocabilă, aceasta are autoritatea lucrului judecat, iar faptele

stabilite prin hotărîrea judecătorească definitivă, pronunțată într-o pricină civilă, nu trebuie dovedite din nou și sunt în conformitate cu art. 120 a Constituției Republicii Moldova, obligatorii respectării și prevederilor art.7 “*Constituția RM este legea ei suprema. Nici o lege și nici un alt act juridic care contravene prevederilor Constituției nu are putere juridică*”. Actul de divorț eliberat de Oficiul Stării Civile este nu altceva decît o transcriere a faptului stabilit prin hotărîrea judecătorească definitivă - desfacerea căsătoriei, motiv pentru care momentul desfacerii căsătoriei nu poate fi altul decît data la care hotărîrea judecătorească de desfacere a căsătoriei a rămas definitivă, moment de cînd aceasta devine obligatorie respectării conform art. 120 a Constituției Republicii Moldova.

11. Consideră că, normele de drept a căror neconstituționalitate se solicită a fi verificate încalcă în mod vădit principiul autorității de lucru judecat a unei hotărîri privind desfacerea căsătoriei rămasă definitivă și irevocabilă prin neatacarea de către părți.

12. În acest context, instanța remarcă că, în temeiul articolului 135 alin. (1) lit.g) din Constituția Republicii Moldova, articolului 4 alin. (1) lit. g) din Legea cu privire la Curtea Constituțională și articolului 4 alin. (1) lit. g) din Codul jurisdicției constituționale, rezolvarea excepțiilor de neconstituționalitate a actelor normative ține de competența Curții Constituționale.

13. Astfel, sub aspectul verificării întrunirii condițiilor stabilite de Curtea Constituțională prin hotărîrea nr.2 din 9 februarie 2016, instanța menționează că, actele normative vizate constituie obiect al controlului de constituționalitate, fiind incluse în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție.

14. De asemenea, ridicarea excepției de neconstituționalitate a fost solicitată de către reclamant, iar actele normative vizate nu au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate.

15. Reieșind din cele expuse, ținând cont că, actele normative solicitate a fi supuse controlului de constituționalitate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei deduse judecătii, avînd în vedere că, judecătorul nu trebuie să se pronunțe asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, instanța admite solicitarea reclamantului Petcu Ghenadie și ridică excepția de neconstituționalitate: a pct. 86 al Instrucțiunea cu privire la modul de înregistrare a actelor de stare civilă a RSS Moldovenești, aprobată prin Hotărîrea nr.430 din 30 noiembrie 1983 a Sovietului Miniștrilor al RSS Moldovenești, abrogată prin Hotărîrea Guvernului nr.308/2003; a art. 40 din Codul căsătoriei și familiei în redacția din 26.12.1969, publicat la 26.12.1969 în Buletinul Oficial, promulgat la 26.12.1969, și a alin.6) art.166 Codul familiei în redacția din 26.12.2000, publicată în Monitorul Oficial nr.47-48 din 26.04.200119.

Călăuzindu-se de prevederile art. 12¹, art. 269-270 Cod de procedură civilă, instanța de judecată -,

D I S P U N E :

Se ridică excepția de neconstituționalitate:

- a pct. 86 al Instrucțiunii cu privire la modul de înregistrare a actelor de stare civilă a RSS Moldovenești, aprobată prin Hotărîrea nr.430 din 30 noiembrie

1983 a Sovietului Miniştrilor al RSS Moldoveneşti, publicat în Veştile nr.1/17, 1983 în vigoare la momentul pronunţării hotărîrii instanţei judecătoreşti din 1998, abrogată prin Hotărârea Guvernului nr.308/2003, cu privire la desfacerea căsătoriei, şi anume a sintagmei „... căsătoria se consideră încetată din momentul în care s-a înregistrat desfacerea căsătoriei la organele de stare civilă”;

- art.40 din Codul căsătoriei şi familiei în redacţia din 26.12.1969, publicat la 26.12.1969 în Buletinul Oficial, promulgat la 26.12.1969 “Momentul încetării căsătoriei în caz de divorţ” şi care prevede: „Căsătoria se consideră încetată din momentul înregistrării desfacerii căsătoriei la organele de înregistrare a actelor de stare civilă”; şi

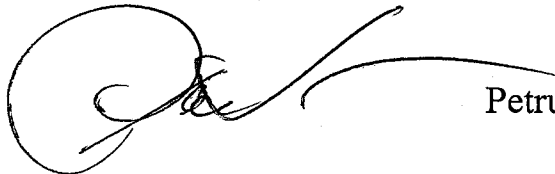
- alin.6) art.166 Codul familiei în redacţia din 26.12.2000, publicată în Monitorul Oficial nr.47-48 din 26.04.2001 , care prevede: „Căsătoria desfăcută pe cale judecătorească pînă la intrarea în vigoare a prezentului cod se consideră desfăcută de la data înregistrării divorţului la organul de stare civilă”;

Se suspendă procesul intentat la cererea de chemare în judecată a lui Petcu Ghenadie către IP”Agenţia Servicii Publice”, Serviciul Stare Civilă Soroca, intervenient accesoriu Petcu Natalia cu privire la contestarea actului administrativ.

Se remite Curţii Constituţionale a R.Moldova prezenta încheiere, copia cererii de chemare în judecată şi sesizarea de ridicare a excepţiei de neconstituţionalitate, pentru a fi examinată conform competenţei.

Încheierea nu este susceptibilă de atac.

Preşedintele de şedinţă
Judecătorul

Petru Cocitov

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A REPUBLICII MOLDOVA

str. Alexandru Lăpușneanu nr. 28
mun. Chișinău, MD 2004
Republica Moldova

SESIZARE PRIVIND EXCEȚIA DE NECONSTITUȚIONALITATE

prezentată în conformitate cu articolul 135 alin. (1)
lit. a) și lit. g) din Constituție

I - AUTORUL SESIZĂRII

1. Numele Petcu
2. Prenume Ghenadie
3. Funcția: fără ocupație (invalid gr. II)
4. Adresa: r. Soroca, s. Rublenița
5. Telefon: 078604706

II- OBIECTUL SESIZĂRII

Prezenta sesizare are ca obiect exercitarea controlului constituționalității a prevederilor:

pct. 86 al Instrucțiunii cu privire la modul de înregistrare a actelor de stare civilă în RSS Moldovenești aprobat prin Hotărârea nr. 430 din 30 noiembrie 1983 a Sovietului Miniștrilor al RSS Moldovenești, publicat în Veștile nr. 1/17, 1983 în vigoare la momentul pronunțării Hotărârii instanței judecătorești din 1998, abrogată prin Hotărârea Guvernului nr. 308/2003, cu privire la desfacerea căsătoriei, în titlul V ce privește înregistrarea desfacerii căsătoriei, și anume a sintagmei: „... Căsătoria se consideră încetată din momentul în care s-a înregistrat desfacerea căsătoriei la organele de stare civilă.”

art. 40 din Codul căsătoriei și familiei în redacția din 26.12.1969, publicat la 26.12.1969 în Buletinul Oficial Nr. 000, promulgat la 26.12.1969 „**Momentul încetării căsătoriei în caz de divorț**” și care prevede: „ Căsătoria se consideră încetată din momentul înregistrării desfacerii căsătoriei la organele de înregistrare a actelor de stare civilă.”

și a alin. (6) a art. 166 din Codul Familiei (Cod nr. 1316) în redacția din 26.12.2000, publicat în Monitorul Oficial nr. 47-48 din 26.04.2001 și care prevede:

„ (6) Căsătoria desfăcută pe cale judecătorească pînă la intrarea în vigoare a prezentului cod se consideră desfăcută de la data înregistrării divorțului la organul de stare civilă.”

LEGISLAȚIA PERTINENTĂ

Prevederi relevante ale Constituției Republicii Moldova (M.O. 1994, nr. 1) sunt următoarele:

Articolul 1 Statul Republica Moldova

”(…)

(3) Republica Moldova este un stat de drept, democratic, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme și sînt garantate.

Articolul 4 Drepturile și libertățile omului

1) Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile omului se interpretează și se aplică în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care Republica Moldova este parte.

(2) Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte și legile ei interne, prioritate au reglementările internaționale.

Articolul 7

Constituția, Lege Supremă

Constituția Republicii Moldova este Legea ei Supremă. Nici o lege și nici un alt act juridic care contravine prevederilor Constituției nu are putere juridică.

Articolul 8

Respectarea dreptului internațional și a tratatelor internaționale

(1) Republica Moldova se obligă să respecte Carta Organizației Națiunilor Unite și tratatele la care este parte, să-și bazeze relațiile cu alte state pe principiile și normele unanim recunoscute ale dreptului internațional.

(2) Intrarea în vigoare a unui tratat internațional conținând dispoziții contrare Constituției va trebui precedată de o revizuire a acesteia.

Universalitatea

Cetățenii Republicii Moldova beneficiază de drepturile și de libertățile consacrate prin Constituție și prin alte legi și au obligațiile prevăzute de acestea.

Articolul 16

Egalitatea

(1) Respectarea și ocrotirea persoanei constituie o îndatorire primordială a statului.

(2) Toți cetățenii Republicii Moldova sînt egali în fața legii și a autorităților publice, fără deosebire de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, opinie, apartenență politică, avere sau de origine socială.

Articolul 20

Accesul liber la justiție

(1) Orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.

(2) Nici o lege nu poate îngreuna accesul la justiție.

Articolul 48

Familia

(1) Familia constituie elementul natural și fundamental al societății și are dreptul la ocrotire din partea societății și a statului.

(2) Familia se întemeiază pe căsătoria liber consimțită între bărbat și femeie, pe egalitatea lor în drepturi și pe dreptul și îndatorirea părinților de a asigura creșterea, educația și instruirea copiilor.

(3) Condițiile de încheiere, de desfacere și de nulitate a căsătoriei se stabilesc prin lege.

(4) Copiii sînt obligați să aibă grijă de părinți și să le acorde ajutor.

Articolul 54

Restrîngerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți

(1) În Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua

b) interpretează Constituția;
c) se pronunță asupra inițiativelor de revizuire a Constituției;
d) confirmă rezultatele referendumurilor republicane;
e) confirmă rezultatele alegerii Parlamentului și a Președintelui Republicii Moldova;

f) constată circumstanțele care justifică dizolvarea Parlamentului, demiterea Președintelui Republicii Moldova sau interimatul funcției de Președinte, precum și imposibilitatea Președintelui Republicii Moldova de a-și exercita atribuțiile mai mult de 60 de zile; g) rezolvă cazurile excepționale de neconstituționalitate a actelor juridice, sesizate de Curtea Supremă de Justiție;
h) hotărăște asupra chestiunilor care au ca obiect constituționalitatea unui partid.

(2) Curtea Constituțională își desfășoară activitatea din inițiativa subiecților prevăzuți de Legea cu privire la Curtea Constituțională.

Articolul 140

Hotărârile Curții Constituționale

(1) Legile și alte acte normative sau unele părți ale acestora devin nule, din momentul adoptării hotărârii corespunzătoare a Curții Constituționale.

(2) Hotărârile Curții Constituționale sînt definitive și nu pot fi atacate.

Prevederi relevante a Legii privind actele legislative nr. 780 din 27.12.2001 (M.O. nr. 36-38 din 14.02.2002) sunt următoarele:

Articolul 4. Principiile de bază ale legiferării

(1) Actul legislativ trebuie să corespundă prevederilor tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte, principiilor și normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional, inclusiv legislației comunitare.

(2) Actul legislativ trebuie să corespundă dispozițiilor constituționale și să fie în concordanță cu cadrul juridic existent, cu sistemul de codificare și unificare a legislației.

(3) La elaborarea, adoptarea și aplicarea actului legislativ se respectă principiile:

a) oportunității, coerenței, consecvenței și echilibrului între reglementările concurente;

b) consecutivității, stabilității și predictabilității normelor juridice;

c) transparenței, publicității și accesibilității.

Articolul 5. Condițiile generale obligatorii ale actului legislativ

(1) Apărarea drepturilor, libertăților, intereselor legitime ale cetățenilor, egalitatea și echitatea socială, precum și compatibilitatea cu legislația comunitară constituie o condiție obligatorie a oricărui act legislativ.

(2) Actul legislativ trebuie să corespundă următoarelor condiții:

a) să fie în concordanță cu principiile de bază ale legiferării, prevăzute la art.4;

b) să fie întocmit conform tehnicii legislative și normelor limbii literare;

c) să fie adoptat de autoritatea legislativă.

Articolul 6. Categoriile de acte legislative

(1) În dependență de caracterul normelor cuprinse, actele legislative se împart în acte legislative generale, speciale și de excepție.

drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului.

(2) Exercițiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restrângeri decât celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional și sînt necesare în interesele securității naționale, integrității teritoriale, bunăstării economice a țării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă și infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidențiale sau garantării autorității și imparțialității justiției.

(3) Prevederile alineatului (2) nu admit restrîngerea drepturilor proclamate în articolele 20-24.

(4) Restrîngerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății.

Articolul 115

Instanțele judecătorești

(1) Justiția se înfăptuiește prin Curtea Supremă de Justiție, prin curțile de apel și prin judecătorii.

(2) Pentru anumite categorii de cauze pot funcționa, potrivit legii, judecătorii specializate.

(3) Înființarea de instanțe extraordinare este interzisă.

(4) Organizarea instanțelor judecătorești, competența acestora și procedura de judecată sînt stabilite prin lege organică

Articolul 120

Caracterul obligatoriu al sentințelor și al altor hotărîri judecătorești definitive

Este obligatorie respectarea sentințelor și a altor hotărîri definitive ale instanțelor judecătorești, precum și colaborarea solicitată de acestea în timpul procesului, al executării sentințelor și a altor hotărîri judecătorești definitive.

Articolul 134

Statutul

(1) Curtea Constituțională este unica autoritate de jurisdicție constituțională în Republica Moldova.

(2) Curtea Constituțională este independentă de orice altă autoritate publică și se supune numai Constituției.

(3) Curtea Constituțională garantează supremația Constituției, asigură realizarea principiului separării puterii de stat în putere legislativă, putere executivă și putere judecătorească și garantează responsabilitatea statului față de cetățean și a cetățeanului față de stat.

Articolul 135

Atribuțiile

(1) Curtea Constituțională:

a) exercită, la sesizare, controlul constituționalității legilor și hotărîrilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărîrilor și ordonanțelor Guvernului, precum și a tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte;

(2) Actul legislativ general cuprinde norme juridice aplicabile tuturor raporturilor sociale sau subiectelor de drept ori unor anumite categorii de raporturi sau de subiecte, fără a-și pierde caracterul de generalitate.

(3) Actul legislativ special cuprinde norme juridice aplicabile în exclusivitate unor categorii de raporturi sociale sau subiecte strict determinate prin derogare de la regula generală. În caz de divergență între o normă a actului legislativ general și o normă a actului legislativ special cu aceeași forță juridică, se aplică norma actului legislativ special.

(4) Actul legislativ de excepție reglementează raporturile sociale generate de situații excepționale. Actul legislativ de excepție derogă de la actele generale și de la cele speciale. În caz de divergență între o normă a actului legislativ general sau special și o normă a actului legislativ de excepție cu aceeași forță juridică, se aplică norma actului legislativ de excepție.

(5) În clauza de adoptare a actului legislativ se indică apartenența acestuia la categoria de acte legislative speciale sau excepționale.

(6) Actele legislative sînt subordonate ierarhic. Actul legislativ ierarhic superior poate modifica, completa sau abroga un act legislativ inferior. În cazul modificării sau completării exprese a actului inferior, modificarea sau completarea are aceeași forță juridică ca și actul modificat sau completat.

(7) În cazul în care între două acte legislative cu aceeași forță juridică apare un conflict de norme ce promovează soluții diferite asupra aceluiași obiect al reglementării, se aplică prevederile actului posterior.

Articolul 37. Intervenirea abrogării

(1) Abrogarea este un procedeu tehnico-juridic de suprimare prin care sînt scoase din vigoare prevederile actului legislativ ce nu mai corespund echilibrului dintre cerințele sociale și reglementarea legală.

(2) Abrogarea intervine în următoarele cazuri:

a) pentru a omite dispozițiile dintr-un act legislativ care au intrat în conflict cu dispozițiile unui alt act legislativ de aceeași forță juridică sau de o forță juridică superioară;

b) pentru a evita eventualele paralelisme în legislație;

c) pentru a înlătura discrepanțele și neclaritățile;

d) pentru a degreva fondul juridic de norme desuete.

Prevederi relevante a Codului nr. 225 din 30.05.2003 de procedură civilă al Republicii Moldova (M.O. nr. 130-134 din 21.06.2003) sunt următoarele:

Articolul 2. Legislația procedurală civilă

(1) Procedura de judecare a cauzelor civile în instanțele judecătorești de drept comun și în cele specializate este stabilită de Constituția Republicii Moldova, de prezentul cod și de alte legi organice. Normele de drept procedural civil din alte legi trebuie să corespundă dispozițiilor fundamentale ale Constituției Republicii Moldova și prezentului cod.

(2) În caz de coliziune între normele prezentului cod și prevederile Constituției Republicii Moldova, se aplică prevederile Constituției, iar în caz de discordanță

între normele prezentului cod și cele ale unei alte legi organice, se aplică reglementările legii adoptate ulterior.

(3) Dacă prin tratatul internațional la care Republica Moldova este parte sînt stabilite alte norme de cît cele prevăzute de legislația procedurală civilă a Republicii Moldova, se aplică normele tratatului internațional dacă din acesta nu rezultă că pentru aplicarea lor este necesară adoptarea unei legi naționale.

(4) Legislația procedurală civilă stabilește modalitatea de judecare a pricinilor în acțiuni civile ce rezultă din raporturi juridice civile, familiale, de muncă, locative, funciare, ecologice și din alte raporturi juridice, a pricinilor cu procedură specială și cu procedură în ordonanță (simplificată), precum și a celor care apar în legătură cu executarea actelor instanței judecătorești și actelor altor autorități.

Articolul 3 alin (2). Acțiunea legii procedurale civile în timp.

(2) Noua lege procedurală nu duce la modificarea efectelor juridice deja produse ca rezultat al aplicării legii abrogate și nu le desființează. De la data intrării în vigoare a noii legi procedurale, efectele vechii legi încetează dacă noua lege nu prevede altfel.

Articolul 16. Caracterul obligatoriu al actelor judecătorești

(1) Hotărârile, încheierile, ordonanțele și deciziile judecătorești definitive, precum și dispozițiile, cererile, delegațiile, citațiile, alte adresări legale ale instanței judecătorești, sînt obligatorii pentru toate autoritățile publice, asociațiile obștești, persoanele oficiale, organizațiile și persoanele fizice și se execută cu strictețe pe întreg teritoriul Republicii Moldova.

(2) Neexecutarea nemotivată a actelor judecătorești, dispozițiilor, cererilor, delegațiilor, citațiilor, altor adresări legale, precum și lipsa de considerație față de judecată, atrag răspunderea prevăzută în prezentul cod și în alte legi.

Articolul 123. Temeiurile degrevării de probațiune

(1) Faptele pe care instanța le-a declarat unanim cunoscute (faptele de notorietate publică) nu se cer a fi dovedite.

(2) Faptele stabilite printr-o hotărîre judecătorească irevocabilă într-o pricină civilă soluționată anterior în instanță de drept comun sau în instanță specializată sînt obligatorii pentru instanța care judecă pricina și nu se cer a fi dovedite din nou și nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte pricini civile la care participă aceleași persoane.

(3) Sentința pronunțată de instanța judecătorească într-o cauză penală, rămasă irevocabilă, este obligatorie pentru instanța chemată să se pronunțe asupra efectelor juridice civile ale actelor persoanei împotriva căreia s-a pronunțat sentința numai dacă aceste acte au avut loc și numai în măsura în care au fost săvîrșite de persoana în cauză.

(4) Faptele care, conform legii, sînt prezumate a fi stabilite nu trebuie dovedite de persoana în a cărei favoare se prezumă. Prezumarea faptelor poate fi contestată, conform regulilor generale de probațiune, de persoana interesată dacă legea nu dispune altfel.

(5) Faptele constatate printr-un act al autorității publice nu au pînă la judecată

putere pentru instanță și pot fi contestate în condițiile prezentului cod.

(6) Faptele invocate de una din părți nu trebuie dovedite în măsura în care cealaltă parte nu le-a negat.

Articolul 254. Hotărârile judecătorești definitive și irevocabile

(1) Rămân definitive hotărârile judecătorești emise în primă instanță, supuse apelului, după examinarea pricinii în apel.

(2) Rămân irevocabile hotărârile judecătorești:

a) emise în primă instanță, după expirarea termenului de apel, dacă participanții interesați nu au exercitat calea de atac corespunzătoare;

b) emise de instanța de apel, după expirarea termenului de recurs, dacă participanții interesați nu au exercitat calea de atac corespunzătoare;

c) emise de instanța de recurs, după examinarea recursului.

(3) După ce hotărârea rămîne irevocabilă, părțile și ceilalți participanți la proces, precum și succesorii lor în drepturi, nu pot înainta o nouă cerere de chemare în judecată cu aceleași pretenții și în același temei, nici să conteste în alt proces faptele și raporturile juridice stabilite în hotărârea judecătorească irevocabilă

(4) Hotărârea judecătorească irevocabilă este obligatorie pentru persoana în al cărei interes a fost pornit procesul de către organele și persoanele specificate la art.7 alin. (2).

(5) Dacă pîrîtul este obligat, prin hotărîre definitivă, să efectueze plăți periodice și dacă se schimbă circumstanțele care influențează determinarea cuantumului obligațiilor de plată sau durata lor, fiecare parte este în drept să depună o nouă cerere în judecată și să solicite schimbarea cuantumului obligațiilor de plată sau a termenului lor, înaintînd o nouă acțiune.

Articolul 255. Executarea hotărîrii

Hotărîrea judecătorească se execută, în modul stabilit de lege, după ce rămîne definitivă, cu excepția cazurilor de executare imediată după pronunțare.

Prevederi relevante a Codului nr. CPC din 26.12.1964 Codul de procedură civilă al Republicii Moldova (B.Of. nr. 000 din 26.12.1964) sunt următoarele:

Articolul 14. Obligativitatea hotărîrilor instanțelor de judecată

Hotărîrile instanțelor de judecată sînt obligatorii. Neexecutarea lor atrage răspundere în conformitate cu legea.

Participanții la proces pot ataca hotărîrea instanței de judecată în modul stabilit de lege.

Articolul 57. Cazurile cînd nu e nevoie de a se face dovadă

Împrejurările pe care instanța le-a declarat unanim cunoscute nu au nevoie de a fi dovedite.

Faptele stabilite printr-o hotărîre judecătorească definitivă, pronunțată într-o pricină civilă, nu trebuie dovedite din nou la judecarea altor pricini civile, la care participă aceleași persoane.

Faptele care, conform legii, sînt prezumate ca stabilite nu trebuie dovedite la judecarea pricinii. Această prezumție poate fi combătută, conform regulilor generale, de persoanele interesate. Instanța de

judecată are dreptul să verifice și din proprie inițiativă temeinicia prezumției cu privire la existența faptelor arătate.

Articolul 206. Hotărîrea instanței de judecată rămasă definitivă

Rămîn definitive următoarele hotărîri ale instanței de judecată:

- 1) hotărîrea primei instanțe dată fără drept de apel;
- 2) hotărîrea primei instanțe după expirarea termenului de apel;
- 3) hotărîrea dată în apel prin care a fost respinsă cererea de apel;
- 4) hotărîrea dată de apel prin care s-a rezolvat fondul pricinii.

După ce hotărîrea rămîne definitivă, părțile și ceilalți participanți la proces, precum și succesorii lor în drepturi nu pot să facă o nouă cerere în judecată, cuprinzînd aceleași pretenții și avînd același temei, însă poate s-o conteste în ordine de recurs.

Dacă procesul a fost pornit de procuror sau la cererea organelor administrației de stat, sindicatelor, întreprinderilor, instituțiilor, organizațiilor de stat, colhozurilor, altor organizații cooperatiste, asociațiilor lor, altor organizații obștești sau cetățenilor în cazurile cînd, potrivit legii, ei se pot adresa instanței pentru a cere apărarea drepturilor și intereselor altor persoane, hotărîrea rămasă definitivă este obligatorie pentru persoana, în folosul căreia a fost pornit procesul.

Dacă, după ce a rămas definitivă hotărîrea, prin care pîrîtul a fost obligat la plăți periodice, se schimbă împrejurările ce influențează determinarea cuantumului plăților sau durata lor, fiecare parte are dreptul să solicite schimbarea cuantumului și termenelor acelor plăți.

Articolul 249. Hotărîrea instanței de judecată

În hotărîrea instanței trebuie să se arate: faptul constatat de instanță, scopul pentru care a fost constatat și dovezile, pe baza cărora acest fapt a fost constatat de instanță.

Hotărîrea instanței, prin care se constată un fapt ce urmează să fie înregistrat la organele stării civile sau la alte organe, după ce va rămîne definitivă, servește drept temei pentru o asemenea înregistrare, fără să înlocuiască documentele, pe care le eliberează aceste organe.

Prevederi relevante a Codului nr. 1316 din 26.10.2000 Codul Familiei (M.O. nr. 477-48 din 26.04.2001) sunt următoarele:

Articolul 39. Momentul încetării căsătoriei

(1) În cazul desfacerii căsătoriei la organul de stare civilă, aceasta încetează din ziua înregistrării divorțului, iar în cazul desfacerii căsătoriei pe cale judecătorească - din ziua cînd hotărîrea instanței judecătorești a rămas definitivă.

(2) Dacă problema divorțului a fost soluționată pe cale judecătorească, acesta urmează a fi înregistrat în modul prevăzut pentru înregistrarea de stat a actelor de stare civilă. Soții nu au dreptul să încheie o nouă căsătorie pînă la obținerea certificatului de divorț de la organul de stare civilă în a cărui rază teritorială se află domiciliul acestora.

III – CIRCUMSTANȚELE LITIGIULUI EXAMINAT DE CĂTRE INSTANȚA DE JUDECATĂ

Eu, Petcu Ghenadie, am încheiat căsătorie legală cu Petcu Natalia la data de 05 noiembrie 1995, căsătoria fiind trecută în Registrul de stare civilă, în Primăria satului Rublenița, raionul Soroca cu numărul 31 la data de 05 noiembrie 1995. Prin hotărîrea Judecătoria Soroca, orașul Soroca din 03 septembrie 1998, căsătoria dintre mine, Petcu Ghenadie și Petcu Natalia a fost desfăcută în temeiul art. 36-37 Codul căsătoriei și familiei (în redacția 1969).

Articolul 36. Desfacerea căsătoriei pe cale judecătorească (Codul căsătoriei și familiei în redacția 1969)

Cauzele cu privire la desfacerea căsătoriei se examinează de către judecătoria norodnică raională (orășenească) pe baza dispozițiilor generale ale procedurii civile.

Instanța judecătorească, stabilind motivele adevărate pentru care s-a depus cererea de desfacere a căsătoriei, e obligată să ia măsuri în vederea împăcării soților și îmbunătățirii situației în familie.

Instanța are dreptul să amîne cercetarea cauzei, fixînd soților un termen pentru împăcare în limitele a șase luni.

Căsătoria se desface, dacă instanța stabilește, că viața comună mai departe a soților și menținerea familiei au devenit imposibile.

Articolul 37. Hotărîrea instanței judecătorești cu privire la desfacerea căsătoriei (Codul căsătoriei și familiei în redacția 1969)

La pronunțarea hotărîrii de desfacere a căsătoriei instanța judecătorească ia, în cazurile necesare, măsuri pentru apărarea intereselor copiilor minori și ale soțului incapabil de muncă.

Dacă soții n-au ajuns la înțelegere sau la cererea unuia dintre ei instanța judecătorească trebuie:

1) să stabilească, care anume copii rămîn pe lângă fiecare dintre soții divorțați, precum și de la care părinte și în ce sumă vor fi urmărite mijloacele pentru întreținerea copiilor;

2) să rezolve chestiunea urmării mijloacelor pentru întreținerea soțului incapabil de muncă și care are nevoie de ajutor;

3) să împartă bunurile, care sînt proprietate comună devălmașă a soților. Dacă o asemenea împărțire atinge drepturile unor terțe persoane litigiul cu privire la împărțirea bunurilor nu poate fi soluționat odată cu procesul de desfacere a căsătoriei.

Instanța judecătorească stabilește taxa de stat ce urmează să fie achitată de către soți în parte sau de către unul dintre ei în ziua înregistrării desfacerii căsătoriei la oficiul de stare civilă, în conformitate cu legislația în vigoare.

Hotărîrea Judecătoria Soroca, orașul Soroca din 03 septembrie 1998 nu

a fost contestată de nimeni și a rămas definitivă și irevocabilă la data de 18 septembrie 1998.

După rămânerea definitivă a hotărîrii Judecătoriei Soroca din 03.09.1998 privind desfacerea căsătoriei dintre mine, Petcu Ghenadie și Petcu Natalia, în dosarul nr. 2-625/98, eu personal am dus o copie autenticată a acestei hotărîri cu mențiunea definitivă și irevocabilă la Oficiul Stării Civile Soroca, fiind înregistrat dosarul de executare de către OSC Soroca cu numărul 4-9. La prezentarea copiei hotărîrii judecătorești de către mine la OSC Soroca am completat și o Cerere și am anexat toate actele ce mi-au fost solicitate.

Datorită că nu am fost în țară, m-am adresat către Oficiul stare civilă Soroca la data de 06 decembrie 2014 pentru a m-i se elibera Certificatul de divorț în baza hotărîrii Judecătoriei Soroca, orașul Soroca din 03 septembrie 1998.

La data de 06 decembrie 2014, Oficiul stare civilă Soroca îmi eliberează Certificatul de divorț înregistrat sub numărul 327 din aceeași dată, în care este menționat că, căsătoria a fost desfăcută în anul 2014, luna decembrie, ziua 06. Atît actul de divorț cît și certificatul de divorț întocmite în baza hotărîrii Judecătoriei Soroca din 03.09.1998 au fost întocmite în baza formularului Actului de divorț aprobat prin HG RM nr. 558 din 18 mai 2007 precum și a formularului certificatului de divorț aprobat prin HG RM nr. 757 din 04 iulie 2006. În formularul Actului de divorț în vigoare și aplicabil în anul 1998 nu era rubrica „Data desfacerii căsătoriei” ci numai „Baza înregistrării divorțului” motiv pentru care data desfacerii căsătoriei era considerată anume data rîmînerii definitive și irevocabile a hotărîrii de judecată.

Prin Răspunsul nr. 2257 din 11.05.16 oferit de Șeful OSC Soroca, Ludmila Matvienco, în fondul de arhivă al oficiului pentru anul 1998, dosarul nr. 4-9 cu materialele privind executarea hotărîrilor judecătorești privind desfacerea căsătoriei, s-a depistat hotărîre privind desfacerea căsătoriei nr. 2-625/98 din 03.09.1998 pe numele cet. Petcu Ghenadie și Petcu Natalia, cerere cu privire la executarea hotărîrii, precum și taxa de achitare nu sunt anexate. Rezultă că hotărîrea respectivă a ajuns la OSC Soroca doar fiindcă am depus eu personal, întru cît , potrivit legislației în vigoare din acea perioadă instanța nu comunica organului de stare civilă despre emiterea hotărîrilor de desfacere a căsătoriei pentru asigurarea înregistrării obligatorii a divorțului, această sarcină fiind exclusiv a soților. Odată ce am depus anume atunci hotărîrea judecătorească privind desfacerea căsătoriei, urma a fi înregistrat divorțul.

Odată ce dosarul privind executarea hotărîrilor judecătorești privind desfacerea căsătoriei, toate celelalte formalități se prezumă că au fost îndeplinite, în caz contra nu se deschidea dosarul de executare.

Prin cererea nr. 324 din 21.12.2017 am solicitat de la Serviciul stare civilă Soroca copia actului de divorț pe numele meu, Petcu Ghenadie.

Prin scrisoarea nr. 2551 din 27.12.2017 Serviciul stare civilă Soroca a expediat în adresa mea copia autenticată a actului de divorț nr. 327 din 06.12.2014.

La pct. 13 „Data desfacerii căsătoriei” a actului de divorț am notat că era indicată data de 06.12.2014, adică data cînd mi-a fost eliberat certificatul de divorț

și nu data când a fost desfăcută căsătoria prin hotărîrea de judecată, ceea ce este o notare eronată din mai multe considerente.

Reieșind din situația descrisă supra, am depus o cerere către Oficiul Stare Civilă Soroca prin care am solicitat: A rectifica notarea la pct. 13. „Data desfacerii căsătoriei ” a Actului de divorț nr. 327 din 06 decembrie 2014 întocmit de OSC Soroca.

La data de 21.02.2018 am primit răspunsul cu nr.1426 din aceeași dată eliberat de șefa OSC Soroca, Ludmila Matvienko prin care mi- fost refuzată cererea de rectificare a actului de divorț.

Răspunsul nr. nr.1426 din 21.02.2018 a șefei OSC Soroca, a fost contestat în judecată fiind pornit procesul în cauză.

Anterior, la data de 05.10.2017, Agenția Servicii Publice a Republicii Moldova, mi-a oferit cu referire la același subiect, răspunsul cu nr. 02-3228 în care face trimitere la faptul că înscrierile în Actul de divorț și respective Certificatul de divorț au fost efectuate în baza art. 166 slin. (6) din Codul familiei din 26 octombrie 2000, art. 40 din Codul căsătoriei și familiei, adoptat la 26 decembrie 1969, precum și pct. 86-88 al Instrucțiunii cu privire la modul de înregistrare a actelor de stare civilă în RSS Moldovenească, aprobată prin Hotărîrea Sovietului Miniștrilor al RSS Moldovenești nr. 430 din 30.11.1983, acte care contravin Constituției Republicii Moldova motiv pentru care sunt neconstituționale.

IV – EXPUNEREA PRETINSELOR ÎNCĂLCĂRI ALE CONSTITUȚIEI PRECUM ȘI A ARGUMENTELOR ADUSE ÎN SPRIGINUL ACESTOR AFIRMAȚII.

Din esența celor expuse supra, rezultă că normele de drept, a căror constituționalitate se solicită a fi verificată, au fost aplicate nemijlocit de Serviciul Stare Civilă Soroca precum și de către Agenția Servicii Publici a Republicii Moldova la întocmirea Actului de stare civilă – divorțul nr. 327 din din 06 decembrie 2014 întocmit de OSC Soroca, fiind indicat la rubrica sub nr. 13 „Data desfacerii căsătoriei” data 06.12.2014 și nu data la care hotărîrea Judecătorei Soroca, or. Soroca din 03.09.1998 a rămas definitivă și irevocabilă. Asupra legalității Actului de stare civilă – divorțul nr. 327 din din 06 decembrie 2014 întocmit de OSC Soroca precum și normele a căror excepție de neconstituționalitate se solicită a fi ridicate urmează să se expună și să fie aplicate și de către instanța de judecată care examinează litigiul în cauză.

Inexactitatea admisă de OSC Soroca la întocmirea actului de divorț nr. 327 îmi creează incomodități cu referire la folosirea și respectarea dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile ce-mi aparțin, bunuri obținute după desfacerea căsătoriei stabilită prin hotărîrea Judecătorei Soroca privind desfacerea căsătoriei dintre mine, Petcu Ghenadie și Petcu Natalia.

Astfel, potrivit art. 12/1 Cod de procedură civilă, coraborat cu Hotărîrea Curții Constituționale nr. 2 din 09.02.2016 „pentru interpretarea art. 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituția Republicii Moldova” se constată că în procesul judecării

pricinii, dacă instanța de judecată este sesizată de una din părți asupra neconstituționalității actului aplicabil care poate fi supus controlului constituționalității, judecătorul ordinar nu se va pronunța asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normei contestate, dar în mod obligatoriu va demara procesul de exercitare a controlului constituționalității invocat de către partea în proces, fiind obligați să suspende judecarea cauzei și să sesizeze Curtea Constituțională, prezentînd direct Curții Constituționale sesizarea privind excepția de neconstituționalitate.

Excepția de neconstituționalitate este mijlocul procedural pentru realizarea accesului cetățeanului, în calitate de titular al drepturilor și libertăților fundamentale, la controlul constituționalității actelor normative.

Art. 40 din Codul căsătoriei și familiei în redacția din 26.12.1969, publicat la 26.12.1969 în Buletinul Oficial Nr. 000, promulgat la 26.12.1969 și abrogat la data de 26.04.2001 prin Codul familiei din 26.10.2000 și anume a sintagmei „din momentul înregistrării desfacerii căsătoriei la organele de înregistrare a actelor de stare civilă”;

alin. (6) a art. 166 din Codul Familiei (Cod nr. 1316) în redacția din 26.12.2000, publicat în Monitorul Oficial nr. 47-48 din 26.04.2001 și care prevede:

„ (6) *Căsătoria desfăcută pe cale judecătorească pînă la intrarea în vigoare a prezentului cod se consideră desfăcută de la data înregistrării divorțului la organul de stare civilă.*”;

pct. 86 al Instrucțiunii cu privire la modul de înregistrare a actelor de stare civilă în RSS Moldovenești aprobat prin Hotărârea nr. 430 din 30 noiembrie 1983 a Sovietului Miniștrilor al RSS Moldovenești, în vigoare la momentul pronunțării Hotărârii instanței judecătorești din 1998, abrogată prin Hotărîrea Guvernului nr. 308/2003, cu privire la desfacerea căsătoriei, în titlul V ce privește înregistrarea desfacerii căsătoriei, stabilește că: „...86. *Înregistrarea desfacerii căsătoriei în temeiul unei hotărîri a instanței judecătorești se efectuează de către organul de stare civilă pe baza declarației atît a ambilor soți, cît și a unuia dintre ei. În caz de înregistrare a desfacerii căsătoriei pe baza declarației, făcute numai de către unul din soți, căsătoria se consideră încetată, dar celălalt soț, pînă la primirea certificatului de desfacere a căsătoriei, nu are dreptul să înregistreze o nouă căsătorie. Căsătoria se consideră încetată din momentul în care s-a înregistrat desfacerea căsătoriei la organele de stare civilă.*”

aduce atingere directă dreptului fundamental al persoanei la desfacerea căsătoriei și ca consecință la garantarea dreptului de proprietate.

Fiind constatată și stabilită prin hotărîrea de judecată desfacerea căsătoriei aceasta nu urmează a fi constatată din nou de către Oficiul Stării Civile, or, odată ce hotărîrea judecătorească a rămas definitivă și irevocabilă aceasta are autoritatea lucrului judecat iar faptele stabilite prin hotărîrea judecătorească definitivă, pronunțată într-o pricină civilă, nu trebuie dovedite din nou și sunt în conformitate cu art. 120 a Constituției Republicii Moldova obligatorii respectării și prevederilor art.7 “Constitutia RM este legea ei suprema.Nici o lege si nici un alt act juridic care contravene prevederilor Constitutiei nu are putere juridica”. Actul de divorț eliberat de Oficiul Stării Civile este nu altceva de cît o transcriere a

faptului stabilit prin hotărîrea judecătorească definitivă – desfacerea căsătoriei, motiv pentru care momentul desfacerii căsătoriei nu poate fi altul de cît data la care hotărîrea judecătorească de desfacere a căsătoriei a rămas definitivă, moment de cînd aceasta devine obligatorie respectării conform art. 120 a Constituției Republicii Moldova.

Din normele legale expuse se desprinde concluzia că normele de drept a căror neconstituționalitate se solicită a fi verificate încalcă în mod vădit principiul autorității de lucru judecat a unei hotărîri privind desfacerea căsătoriei rămasă definitivă și irevocabilă prin neatacarea de către părți.

Puterea lucrului judecat a apărut din nevoia de securitate juridică, deoarece fără respectul datorat principiului lucrului judecat, justiția nu ar avea nici un rost, iar hotărîrile nu ar avea nici o utilitate practică.

În prezența unui litigiu între părți, care este dedus spre soluționare în instanță, oricare ar fi hotărîrea dată, nu este posibil să tranșăm în fapt litigiul, de cît cu ajutorul unui instrument juridic înzestrat cu autoritate, astfel încît oricine ar trebui să i se supună.

Puterea lucrului judecat i-a naștere o dată cu rămînerea definitivă a hotărîrii, adică concomitent cu forța executorie a actului instanței. Sub aspect material, puterea lucrului judecat înseamnă garanția traducerii în fapt a celor dispuse prin hotărîre, inclusiv prin constrîngere, dacă este cazul.

Prin felul cum a fost indicată data desfacerii căsătoriei la rubrica sub nr. 13 „Data desfacerii căsătoriei” în Actul de stare civilă – divorțul nr. 327 din din 06 decembrie 2014 întocmit de OSC Soroca, a fost negat în totalitatea puterea lucrului judecat, iar faptele constatate prin hotărîrea instanței de judecată sunt plasate inferior Actului de divorț. Nu a fost luat în considerație că de fapt produce efecte juridice hotărîrea instanței de judecată ca generator al efectelor juridice și nu certificatul sau actul de divorț. Actul de divorț doar atestă faptele constatate și stabilite prin hotărîrea instanței de judecată și nu invers. Și dacă prin hotărîrea de judecată din 03.09.1998 a fost stabilit și constatat că, din cauza imposibilității convețuirii se desface căsătoria încheiată între mine, Petcu Ghenadie și Petcu Natalia, iar datorită că părțile nu au atacat hotărîrea privind desfacerea căsătoriei acesta a devenit definitivă și executorie la 18.09.1998, atunci OSC Soroca nu poate prelua prerogativele instanței de judecată și indica în Actul de divorț că căsătoria a fost desfăcută la 06 decembrie 2014 și nu la 18.09.1998.

V – CERINȚELE AUTORULUI SESIZĂRII.

Reieșind din considerentele expuse, în temeiul art. 135 alin. (1) lit. a) și lit. g) din Constituția Republicii Moldova, art. 4 alin. (1) lit. a), art. 24 alin. (1) din Legea cu privire la Curtea Constituțională, art. 4 alin. (1) lit. a), art. 39 a Codului jurisdicției constituționale, art. 12/1 a Codului de procedură civilă,

SOLICIT:

1. Ridicarea excepției de neconstituționalitate a pct. 86 al Instrucțiunii cu privire la modul de înregistrare a actelor de stare civilă în RSS Moldovenești aprobat prin Hotărârea nr. 430 din 30 noiembrie 1983 a Sovietului Miniștrilor al RSS Moldovenești, în vigoare la momentul pronunțării Hotărârii instanței judecătorești din 1998, abrogată prin Hotărârea Guvernului nr. 308/2003, cu privire la desfacerea căsătoriei, în titlul V ce privește înregistrarea desfacerii căsătoriei, și anume a sintagmei: „Căsătoria se consideră încetată din momentul în care s-a înregistrat desfacerea căsătoriei la organele de stare civilă.”
2. Ridicarea excepției de neconstituționalitate a art. 40 din Codul căsătoriei și familiei în redacția din 26.12.1969 publicat la 26.12.1969 în Buletinul Oficial Nr. 000, promulgat la 26.12.1969 și abrogat la data de 26.04.2001 prin Codul familiei din 26.10.2000 și anume a sintagmei „din momentul înregistrării desfacerii căsătoriei la organele de înregistrare a actelor de stare civilă”.
3. Ridicarea excepției de neconstituționalitate a alin. (6) a art. 166 din Codul Familiei (Cod nr. 1316) în redacția din 26.12.2000, publicat în Monitorul Oficial nr. 47-48 din 26.04.2001 și care prevede:
„ (6) Căsătoria desfăcută pe cale judecătorească pînă la intrarea în vigoare a prezentului cod se consideră desfăcută de la data înregistrării divorțului la organul de stare civilă.”
4. Judecătoria Soroca, or. Soroca să emită încheierea cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor pct. 86 al Instrucțiunii cu privire la modul de înregistrare a actelor de stare civilă în RSS Moldovenești aprobat prin Hotărârea nr. 430 din 30 noiembrie 1983 a Sovietului Miniștrilor al RSS Moldovenești, în vigoare la momentul pronunțării Hotărârii instanței judecătorești din 1998, abrogată prin Hotărârea Guvernului nr. 308/2003, cu privire la desfacerea căsătoriei, în titlul V ce privește înregistrarea desfacerii căsătoriei, și anume a sintagmei: „Căsătoria se consideră încetată din momentul în care s-a înregistrat desfacerea căsătoriei la organele de stare civilă.”
a art. 40 din Codul căsătoriei și familiei în redacția din 26.12.1969 publicat la 26.12.1969 în Buletinul Oficial Nr. 000, promulgat la 26.12.1969 și abrogat la data de 26.04.2001 prin Codul familiei din 26.10.2000 și anume a sintagmei „din momentul înregistrării desfacerii căsătoriei la organele de înregistrare a actelor de stare civilă”
și a art. 166 din Codul Familiei (Cod nr. 1316) în redacția din 26.12.2000, publicat în Monitorul Oficial nr. 47-48 din 26.04.2001 și care prevede:
„ (6) Căsătoria desfăcută pe cale judecătorească pînă la intrarea în vigoare a prezentului cod se consideră desfăcută de la data înregistrării divorțului la organul de stare civilă.”
și de suspendare a judecării cauzei pînă la examinarea de către Curtea Constituțională a excepției de neconstituționalitate.
5. Judecătoria Soroca, or. Soroca să prezinte direct în adresa Curții

Constituționale prezenta sesizare de ridicare a excepției de neconstituționalitate.

6. Admiterea de către Curtea Constituțională a excepției de neconstituționalitate ridicată prin prezenta sesizare.
7. Declararea de către Curtea Constituțională ca fiind neconstituțională prevederile pct. 86 al Instrucțiunii cu privire la modul de înregistrare a actelor de stare civilă în RSS Moldovenești aprobat prin Hotărârea nr. 430 din 30 noiembrie 1983 a Sovietului Miniștrilor al RSS Moldovenești, în vigoare la momentul pronunțării Hotărârii instanței judecătorești din 1998, abrogată prin Hotărârea Guvernului nr. 308/2003, cu privire la desfacerea căsătoriei, în titlul V ce privește înregistrarea desfacerii căsătoriei, și anume a sintagmei: „ Căsătoria se consideră încetată din momentul în care s-a înregistrat desfacerea căsătoriei la organele de stare civilă.”
8. Declararea de către Curtea Constituțională ca fiind neconstituțională prevederile art. 40 din Codul căsătoriei și familiei în redacția din 26.12.1969 publicat la 26.12.1969 în Buletinul Oficial Nr. 000, promulgat la 26.12.1969 și abrogat la data de 26.04.2001 prin Codul familiei din 26.10.2000 și anume a sintagmei „din momentul înregistrării desfacerii căsătoriei la organele de înregistrare a actelor de stare civilă.”
9. Declararea de către Curtea Constituțională ca fiind neconstituțională prevederile art. 166 din Codul Familiei (Cod nr. 1316) în redacția din 26.12.2000, publicat în Monitorul Oficial nr. 47-48 din 26.04.2001 și care prevede:
„ (6) Căsătoria desfăcută pe cale judecătorească pînă la intrarea în vigoare a prezentului cod se consideră desfăcută de la data înregistrării divorțului la organul de stare civilă.”

VI – DATE SUPLIMENTARE REFERITOARE LA OBIECTUL SESIZĂRII

Prin Codul Familiei în redacția din 26.12.2000 a fost înlăturată ilegalitatea ce se conținea în art. 40 din Codul căsătoriei și familiei în redacția din 26.12.1969 cu referire la momentul încetării căsătoriei în caz de divorț prin conținutul art. 39 care prevede:

(1) În cazul desfacerii căsătoriei la organul de stare civilă, aceasta încetează din ziua înregistrării divorțului, iar **în cazul desfacerii căsătoriei pe cale judecătorească - din ziua cînd hotărîrea instanței judecătorești a rămas definitivă.**

(2) Dacă problema divorțului a fost soluționată pe cale judecătorească, acesta urmează a fi înregistrat în modul prevăzut pentru înregistrarea de stat a actelor de stare civilă. Soții nu au dreptul să încheie o nouă căsătorie pînă la obținerea certificatului de divorț de la organul de stare civilă în a cărui rază teritorială se află domiciliul acestora.

Această specificare și diferențiere a momentului desfacerii căsătoriei în dependență de modalitatea desfacerii căsătoriei a fost făcută anume întru

respectarea puterii legale a hotărîrii judecătorești și aducerea acestei norme în concordanță cu art.7 și art.120 din Constituția Republicii Moldova, a normelor Codului de procedură civilă și a celorlalte norme legale expuse în compartimentul – LEGISLAȚIA PERTINENTĂ.

VII – LISTA DOCUMENTELOR

1. Dosarul civil nr. 46-3-1045-26022018 ce se examinează în Judecătoria Soroca, or. Soroca, judecător Cocitov Petru .
2. Cererea de chemare în judecată din 18.03.1998
3. Copia Hotărîrii Judecătoria Soroca din 03.09.1998
4. Copia Anexei nr. 5 la Hotărîrea Guvernului nr. 757 din 04.07.2006
5. Copia Hotărîrii Guvernului RM nr. 900 din 29.12.2009.
6. Copia Anexei nr. 4 la Hotărîrea Guvernului nr. 558 din 18 mai 2007
7. Copia Anexei nr. 3 la Hotărîrea Guvernului nr. 558 din 18 mai 2007
8. Copia blanchetei pentru Actul de divorț în vigoare în anul 1998
9. Copia blanchetei pentru Certificatul de divorț valabil în anul 1998.
10. Copia Răspunsului nr. 02-3228 din 05.10.2017 a Agenției Servicii Publice a Republicii Moldova.

Reclamant, Petcu Ghenadie

